

РЕШЕНИЕ

№ 3096

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1865** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на С. В. А., чрез адвокат, срещу Решение № 72 от 05.01.2024 г., постановено по НАХД № 9916/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 134 състав. С решението е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС серия К № 7549114, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от същия закон.

В касационната жалба се излага становище за неправилност на въззивното решение, аргументирано с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. От съда се иска да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и да постанови ново по съществото на

правния спор, с което да отмени електронният фиш.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не е представляван. С молба по съществуващото на спора от 11.04.2024 г. адвокат – пълномощникът поддържа касационната жалба и моли за присъждане на разноски, съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се представлява в проведеното съдебно заседание. На 12.04.2024 г. от юрисконсулт – пълномощник е депозирана молба, с която се моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа становище, че решението на СРС е правилно.

Административен съд София – град, XII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалвания пред СРС електронен фиш К № 7549114, издаден от СДВР, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП - за това, че на 18.05.2023г., около 12:35 г., в [населено място], по бул. Цариградско шосе при стопански двор В., с посока на движение от Околовръстен път към [улица], при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч с пътен знак В26, била засечена скорост на движение на МПС - марка „БМВ“, модел „750 И“ с рег. [рег.номер на МПС] , 74 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава от 50 км./ч., т.е. превишение от 24 км./ч. Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол CORDON M2 № MD 1195, работеща на стационарен режим, позиционирана на пътното платно.

За да потвърди електронния фиш, първоинстанционният съд е събрал и приел

писмените доказателства, представени по делото и приобщени по реда на чл. 283 НПК. Изложил е мотиви, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, въз основа на изправна система за видеоконтрол и при липса на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, във връзка с възраженията в тази връзка

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е и изводът на районния съд за доказаност и правилна квалификация на деянието - нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП гласи, че при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. От приобщеното по делото на районния съд копие на проект за организацията на движението на посочения в ЕФ пътен участък се установява, че към момента на извършване на нарушението – 18.05.2023г., мястото на нарушението - отсечката по [улица], стопански двор В. от Околовръстен път към [улица]е регулирана с пътен знак „B26“, който обозначава общо ограничение на скоростта от 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство за контрол - автоматизирано техническо средство – CORDON M2, № 1195, което е от одобрен тип средство за измерване с валидност до 13.06.2027 г. и е преминало периодична проверка, съгласно протокол от проверка № 020-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. Въз основа на представената разпечатка от видеоклип от автоматизираното техническо средство се установява, че при ограничение на скоростта от 50 км/ч процесният автомобил се е движел със скорост от 77 км/ч, която след приспадания 3% толеранс в ЕФ е посочена като 74 км/ч. Следователно правилно въззивният съд е приел извод, че законосъобразно за констатираното нарушение на касатора, в качеството му на законен представител на

ЮЛ, собственик на заснетия автомобил, е наложена глоба в размер от 100 лв., съобразно санкционната норма на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Относно възражението, че не са представени по делото доказателства за изпратена покана по чл.186, ал.4 от ЗДвП, то е неоснователно, тъй като настоящият електронен фиш е издаден на основание чл.189, ал.4 ЗДвП. Съгласно чл.189, ал.5 електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Това право на лицето, срещу което е издаден електронния фиш е указано в самия електронен фиш. В случая, електронният фиш е издаден на С. В. А. като законен представител на юридическото лице "БИСТ ГРУП" ЕООД и е надлежно връчен, като няма данни, а и твърдение, да е представена от страна на касатора декларация по чл.189, ал.5, предл. второ от ЗДвП и копие от свидетелството за правоуправление на лицето, на което е предоставено управлението на МПС. С оглед на това административнонаказателната отговорност на С. А. като законен представител на дружеството – собственик на превозното средство е ангажирана напълно законосъобразно.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 72 от 05.01.2024 г., постановено по НАХД № 9916 от 2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав.

ОСЪЖДА С. В. А. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.